

til at se økonomisk på de udgifter, samfundet har og bruge dem så effektivt som overhovedet muligt.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Til fru Else Theill Sørensen vil jeg sige: Jo, der er sket noget målbart og markant på ventelisterne med hensyn til kirurgien, altså operationer af hofter og knæ. Det er målbart. Det, der jo er begyndt at komme frem, er, at det er sket på bekostning af en lang række af de medicinske sygdomme.

Det er en form for prioritering, man har foretaget. Det afhænger jo af, hvordan tilskuddene gives. Der har regeringen og Dansk Folkeparti så valgt at sige, at det skal gå til at nedbringe ventelisterne til hofte- og knæoperationer. Så er der bare andre ventelister, som popper op.

Jeg gør opmærksom på, at sygehusvæsenet er omkostningsfyldt, og jo bedre vi bliver til både at operere og behandle alle former for sygdomme, jo flere penge koster det samfundet, og de skal findes. Men jeg anerkender, at de kirurgiske operationsventelister er afkortet.

Til hr. Lars Barfoed vil jeg sige: Ja, det er selvfølgelig forskellige prioriteringer, men jeg tror, vi er enige om, at af folk, der bliver ledige fra dag et, så har ca. 70 pct. 12 måneder senere selv fundet sig et arbejde.

Kl. 22.40

Det, der er min pointe, er, at man relativt hurtigt ved – det behøver man ikke vente et år for at finde ud af – hvilke 30 pct. der ikke finder et arbejde. Så er det muligt, at man kommer til at give en eller to et arbejde eller en efteruddannelse eller videreuddannelse, hvor vedkommende måske ville have fundet et arbejde af sig selv. Det, der er afgørende, er: Er det noget, samfundet har behov for, ja, så hellere investere i en omskoling, hellere investere i en efter/videreuddannelse, hellere i en for meget end en for lidt.

Det er jo simpelt hen et prioriteringsspørgsmål, for vi kan jo alle sammen se, at når vi har 150.000 arbejdsløse, og vi kan se, at der er mangel på kvalificeret arbejdskraft inden for en række områder i løbet af ganske kort tid, ja, så gælder det sandelig om at komme ud af starthullerne, jo før desto bedre.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Det vil sikkert være sådan, som hr. Ole Sohn fremhæver, at der vil være nogle grupper, hvor

man godt på et tidligt tidspunkt kan se, at her er der tale om arbejdssøgende, som ikke vil kunne skaffe sig et arbejde i løbet af det første år. Her er brug for en særlig indsats. Men derfor fremgår det netop også af arbejdsmarkedsreformen, at særligt udsatte grupper efter 6 måneders ledighed kan få dækket opkvalificeringsudgifter af den art. Så det er der taget højde for i arbejdsmarkedsreformen.

Derudover skal man være opmærksom på, at alle jo har mulighed for opkvalificeringsudgifter inden for en 6-ugers-periode, plus at de har mulighed for en 6-ugers selvvalgt uddannelse. Så der er masser af muligheder for uddannelsesaktiviteter også i det første års ledighed, især for særlig udsatte grupper og som sagt ikke mindst for, som jeg nævnte før, indvandrere under integrationsloven, som kan få sådanne opkvalificeringsudgifter betalt allerede fra første dag.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Hvis hr. Lars Barfoed og jeg drøfter det her et par gange mere, jeg tror nok, at formanden sætter en stopper for det, men hvis vi kunne gøre det, så tror jeg, vi kunne komme om ikke meget tæt på enighed, så meget tæt på de konkrete forhold og på, hvad det er, der bliver videreført af rimelige og gode initiativer, men også hvor det er, man har strammet.

Det er jo en kendsgerning, at det, man har gjort, er, at man har strammet mulighederne for at tage uddannelse ud over de 6 uger i forhold til den forrige arbejdsmarkedsreform. Men det er selvfølgelig også derfor, at man har kunnet spare, jeg kan ikke huske, om det var 300 mio. kr. stigende til 500 mio. kr., på den aktive arbejdsmarkedsindsats. Det er klart, at man jo ikke kan gøre det, medmindre man strammer nogle regler. Pengene kommer jo ikke ud af den blå luft.

De penge, som man så sparer på den aktive arbejdsmarkedspolitik, skal jo, som så meget andet, gå til finansiering af skattestoppet.

Formanden:

Hr. Morten Helveg Petersen som ordfører.

Morten Helveg Petersen (RV):

Lad mig starte med at opsummere Det Radikale Venstres principielle holdning til finansloven. Vi er bekymrede for regeringens økonomiske politik. Vi er bekymrede for, om regeringen er i stand til at overholde målsætningerne for dansk